

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emele

Vagy—vagy...

Vagy legyetek jó fák és teremjétek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák és teremjétek romlott gyümölcsöt. (Máté 12, 33.)

Istennek ígéje nem ismeri a világnál oly kedves arany középutat. Már az ótestamentumban is Illés határozottan kérdezi a sokaságot: Meddig sántikáltok kétfelé. (Kir. I. 18, 21.) Aztán az Ur Jézus is szoros kapuról és keskeny útról beszél, mint amelyek az életre visznek és széles útról, mint amelyek az öök veszedelmre vezetnek. Beszél továbbá bölcs emberről, bölcsnek nevezvén azt, aki az Ő beszédét megtartja és balga emberről, ki nem hallgat rá. (Máté 7, 24—27.) Azt is mondja továbbá, hogy az ember, vagy világosságban, vagy sötétségben jár, élete vagy hideg, vagy hev. És mint fenti igénkben is olvashatjuk, vagy jó gyümölcsöt terem, vagy rosszat. Az ember azonban ezt nem akarja elhinni. A világ szereli a középutat és megpróbálja azon keresztül szolgálni Istennek. Ugy okoskodik, hogy nagyon szépen meglehet osztani a szolgálatot Isten és a világ között. Csak mindent mértékkel, nehogy megártson. És ennek a szomorú elvnek gyakorlásaként, egész héten jár a maga bűnében, szolgál gögjenek, büszkeségének, haragjának, irigységének, szeretetlenségének. Visszaél egészségével, szolgálván a test kívánságainak, tisztátalanságban, dobozódásban. Szolgál önmagának hizlolván szeméit és hiúságát az emberek elismerésével, Istentől kapott állását, tudását, helyzetét a maga ügyességének tulajdonítva. Szolgál a fecsegésnek tisztátalan tréfáiban és hiábavaló beszédekben és ha véletlenül társaságában felmerül az örökkévalóság kérdése, a halál nagy misztériuma, Isten szeretete és Jézus követése, akkor kellemetlenül hessegeti el ezt a kérdést és azt mondja: Ez a téma nem ide, hanem a templomba való. Igen, a templomba, ahová minden héten egyszer-kétszer egy-egy félóra elmegy, (ha elmegy) hogy ott

is szolgáljon. És a mai kereszténység így akarja megosztani életét a világ és Isten szolgálata között.

Csodálatos, hogy a sportról lehet a sport pályákon kívül is beszélni, divatról a divattermeken kívül is értekezni, politikáról a parlamenten kívül is vitatkozni, tudományos kérdésekről, könyvekről az iskolákon és könyvtárakon kívül is eszmecserét folytatni, de Isten dolgait és Jézus tanítását az ember, egy kőből épített terembe és a hétnek egy napjába szorítaná, hogy onnan is csak annyit vegyen elő a maga számára amennyi neki tetszik és ilyen kéllaki keresztényi élet mellett azt gondolja, hogy jogosan tartja magát — jó kereszténynek.

Kedves lélek, talán te is ilyen mérsékelt keresztény életet élsz. Talán te is száddal közeledsz az Urhoz, de szivedben távol vagy tőle? Talán te is keménynek nehezked tartod az Ur Jézus komoly követését és azt gondold, hogy elég egy langyos élet is, a többi csak emberek, papok, rajongók kívánják és nem Isten. Oh lásd be, hogy az Ur szól hozzád: **Vagy-vagy. Vagy Övé vagy, vagy a sátáné. Vagy mellette, vagy ellene. Vagy elhiszed tanítását, vagy kigunyolva kineveted, vagy követted Őt, mint Lévi, ki azonnal fölkeltsz vámszedő asztalkája mellől, vagy szépen ülve móradsz bűneidben, rossz szokásaidban, álkegyekedésben és abban a hiu reményben, hogy Isten megelégszik a te fél sziveddel és fél életeddel is. Ne ringasd magad ily hiu ábrándokban. Isten Fia még egy nagyon komoly, határozott kijelentést tesz arra nézve, hogy harmadik ut nincsen, amikor így szól: **Jertek én Atyámnak áldottai és: Távozzatok tőlem ti átkozottak! ... Vagy-vagy. Vagy szerető Mennyei Atyánk áldotta vagy. Vagy Istentől elüzött átkozott. Melyik csoporthoz tartozol? Vannak kik e kérdésnél érzik, hogy nem tartoznak Isten áldottaihoz, de azért úgy gondolják, hogy nem olyan gonoszok, hogy az átkozottakkal Isten elvetette őket. De e kérdést, nem lehet csürni, csavarni.****

Tartalom.

1. Vagy-vagy (I. j.) — 2. Az élet fejedelmének képe. — 3. Mexikói ima. — 4. Papa menj innen (K. V.) — 5. A görög portréja (H. L.) — 6. Pápua hasonlatok. — 7. A lélekgyümölcse a szeretet. — 8. Egy ósmethodista vasgyuró. — 9. Soha nem bánod meg. — 10. Visszaadott tanítás. — 11. Leselkednek vala ő utánna (H. L.) 12. Hírek a nagy világból. — 13. A szent felelősség (I. j.) — 14. A kiadóhivatal üzenete. — 15. Hazai hírek. — 16. Szerkesztői üzenetek.

17. Hol és mikor tartunk Isteniszteletet.

ORSZ. SZÉCHÉNYI-NYVYIÁR
Hírlapok — Tárgyatok

osztályozni nem lehet hiu reményekkel föltevéssekkel elintézni. Vagy-vagy? Vagy boldog leszel Jézussal, vagy nélküle elkárhozol?

Jézus most is hív téged. Jöjj hozzá. Hozd eléje életedet, nyomoruságodat bűneidet, aggodalmaidat, kétségeidet és akkor általa Isten gyermekeinek boldog bizonyosságával örvendezel, hogy mint gyümölcsöző jó fa, a lélek gyümölcsseit teremheted az Ur dicsőségére. (I. j.)

Az élet fejedelmének képe.

II.

Vala pedig a jobbkezében hét csillag és a szájából kétélű éles kard jő vala ki és az Ő orcája, mint a nap amikor fénylik az ő erejében, mikor pedig látám Őt, leesém az Ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az Ő jobbkezét mondván nekem: — Én vagyok az Első és Utolsó. (Jel. 1, 16–17.)

János apostol az Ur Jézus jobbkezében hét csillagot látott. Ez a hét csillag, a kisézsziai gyülekezetek hét előjárósága illetve angyala. Ezek voltak az akkori közösség vezetői. Sőt még több. Egész bátran elgondolhatjuk, hogy e hét csillag az Ur gyermekeinek összességét is képezi, hosszú századokon át végig. Tehát juhái kezében vannak. Senki ki nem ragadhatja őket. „Minden szentjei az Ő kezében vannak. Akit egyszer erős jobbjával megragadott, azt szilárdan tartja. Az övéi hűséges, szent és biztos kezekben vannak. Mily bizlonság. Oh örvend lé'ek, ha az Ő kezében vagy, mert téged is megragadott, hogy soha el ne vessz.

És szájából éles, kétélű kard jő ki. Mi tudjuk, hogy mit jelent ez. Istennek Igéje! Ez éles és kétélű. A zsidókhoz írt levél 4, 12-ben olvassuk, hogy Istennek Igéje, eleven, erős és élesebb, mint a kétélű kard. Áthatol a szellemig, lélekig, csontokig és velőig és megítéli a szívnek érzelmeit és gondolatait. Mindkét felén éles. Épen úgy vág Isten gyermekeinek, mint ellenségeinek és a hitelleneknek oldalára. Mindkét oldalra üt. Mindkét félnek mily élesen bevág a kétséges dolgokba, a testiségbe és a világiasságba. Mily éle van minden igazságtalanság, képmutatás, gőg ellen. Isten gyermekei tudják és tapasztalják ezt és meghajolnak ezen kard alatt. Mindent akar vágni, ami bűn és mindentől el akar mészenni, ami nem isteni. Akarjunk üdvös módon félni Isten Igéje előtt. Igéje megsebez és bensőkig üt, de ez szükséges és üdvösségünkre szolgál. De mily borzasztóan peng ellenségeivel szemben Gondoljunk csak e néhány szóra: Távozzatok átkozottak az öröktűzre, amely az ördögnek és angyalainak készített. Aki nem engedi magát elmészenni a bűntől, az elvágja magát az örök jótól. Oh bűnös tanulj meg reszketni e kard előtt és keress oltalmat Jézus keresztlje alatt.

Vegyük szemügyre e csodás képnek még egy részletét. Orcája fénylik, mint a fénylő nap. Nem ismertünk embereket, kiknek szeretettől, jóságtól, barátságosságtól arcuk szinte sugárzott? Mily végtelenül jólesik egy ilyen ember jelenléte. Ez csak gyenge halvány képe annak, amit az Ur arcáról mondhatunk. János látta világitani, mint a napot. Nem. Mint a világitó fénylő napot. Oh mily dicső és boldogság lesz, ha ez orcát megláthatjuk, amelyből az örök szerelet, irgalom, barátság és Isten jósága a megváltott és örökre megmentett gyermekeivel szemben világit. Semmi kísértés, bűn, fájdalom, gond felhője nem takarja el azt az orcát. Mint a fénylő nap. Ah miként fog minden szomorúság, gond, félelem ez arc elől tovatűnni. Látod lélek, ugyanaz az orca, amelyet egykor tövis-sel koronáztak, megütöttek és leköptek a te bűneidért és érted, azt nemsokára világitani látod mint a fénylő napot és örökké örvendezhetsz fényében.

És ez a látomány oly megdöbbenő volt János számára, hogy halottként rogyott össze, pedig ugyanaz a Jézus volt, akinek kebelén ama vacsorán megnyugodott. Igen, az a Jézus, de többé nem szegénységben, megvetettségben, szolgaságban, hanem azon dicsőségben, melynek részese volt a világ fundamentumának megvetetése óta. Ez a dicsőség a mienk is, akik még a szegénység, gyengeség, tökéletlenség állapotában vagyunk, akik kísértésekben, gyengeségekben küzdünk. De egykor ott állhatunk trónja előtt a boldogokkal és megváltottakkal, Őt nézni áldani és imádni. Ő öl és megelevenít. János holtként esett össze, de Jézus jobbjával megilleti és így szól hozzá: Ne félj Én vagyok az Első és Utolsó. Halott voltam, de ime megelevenedtem, örökkön örökké és enyém a pokol és halál kulcsa. Oh lélek, bár téged is megrázna ez a látvány, nyomoruságod tudáiban összerogynál, hogy Ő megelevenítsen az Ő dicsőségére.

(Vége.)

Mexikói ima.

- Csak egy szikra vagyok —
légy engem tüzzé.
- Csak egy hur vagyok —
légy engem hárfává.
- Csak egy csepp vagyok —
légy engem forrássá.
- Csak egy toll vagyok —
légy engem szárnyá.
- Csak egy koldus vagyok —
légy engem királlyá.

— Nem a lármás emberek csinálják a világtörténelmet, hanem a hallgatag — Isten.

* * *

Papa, menj innen!

A veszekedés és a szeretetlenség következményeiről beszélgettek egy társaságban. Ez zel kapcsolaban egy idősebb férfi a következő történetet mondta el a maga életéből:

— Házasságunk kezdetén történt Mint fuvaros voltam egy jéggyárban alkalmazva. Mivel egész nap a kiterjedt vevőkörünket jártam, könnyen elgondolhatják, hogy hány pohár sört ittam meg naponla. Idővel szervezetelem annyira megszokta az italt, hogy estéknént feleségemet és gyermekemet otthon hagyva a kocsmába mentem és ott folytattam az ivást. És akkor történt, hogy négy éves kislányom utánam jött a sörcsarnokba és haza hívott: — Kérlek papa gyere haza. — Borzasztó dühbe jöttem, vadul és szívtelenül megragadtam a kis lányt és kegyetlenül összeverve kidobtam az ajtón. Még cimboráimnak is megesezt szívük a gyermekem és figyelmeztettek: — Ugyan legyen eszed és ne verd nyomorékká saját gyermekedet. — De nem törődtem velük. Az én tekintélyemet ne rontsa ez a gyerek.

Isten és örökkévalóság? Régen elfelejtett, jobban mondva elivott kérdések voltak számomra. De az Ur erős kezével nemsokára másfelé irányította utamat. Gyermekeim súlyos beteg lett, bár nem az én durvaságaim miatt. Ott feküdt halálközdelemben Föléje hajoltam és így szóltam: — Paula, hát itt akarsz hagyni? — De amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is, utolsó erejét összeszedve kiáltott rám: — Papa menj innen! — El kellett fordulnom, mert a váratlan szavak szíven szurtak. És ez az esemény ismét fölélesztette bennem Isten, az örökkévalóság és örökítélet kérdését. Mégis csak lehetetlen hogy gyermekem eltaszítson magától. Ujra odamentem a kicsihez. A halál ott állott mellette. Már nem tudott beszélni. Utolsó erejével kinyújtotta karját és némán intette. Papa menj innen. És szemei megtörttek. Isten kétélű kardját éreztem szívemben. Töredelmesen az Ur lábai elé estem, bűneim bocsánatáért könyörögtem. És Ő nem mondta menj! Hanem fölemelt és lelkemnek békét és nyugalmat adott. Összetörte az iszákosság bilincseit, dacára cimboráim csábításainak nem ittam többet. Állásomat is elhagytam és azóta, mint bányász keresve kenyeremet, dicsérem és magasztalom Údvözítőmet. Kinek áldott legyen szent neve. (K. V.)

Amennyire a pénz szaporodik, annyira növekedik annak szeretete.

Ha az asszony felékesíti és cicomázza magát, hogy az emberek szemeit magára vonja, habár abból semmi rossz nem következik is, mégis kárhozatos, mert mérget hord magával, csak legyen aki kiigya. (Jerom.)

A gög portréja.

Mert mindenki, aki magát felmagasztalja megaláztatik és aki magát megalázza fölmagasztallatik. (Luk. 14. 11)

Természtől fogva, mindnyájan gögösek vagyunk. Ezt sokan nem hiszik el magukról. Vannak emberek, kiknek természetüknél fogva, csendesebb kedélyük van, kik nem szívesen elegyednek a világ dolgába, zajába, tülekedésébe és háboruskodásába, kik a béke kedvéért megalázkodnak és türnek: az ilyen emberek nem hiszik, hogy ők gögösek, elbizakodottak, hacsak az igazság leike az ellenkezőről meg nem győzi őket és a szívük mélyén lakozó gögöt szemük elé nem tárja. Mások azt gondolják, hogy olyan helyzetben vannak, hogy minden mások lehetnek inkább, mint kevélyek, mert hiszen szegények és lealázó körülmények között élnek. Életük végéig küszködniök kell a létfenntartás gondjaival. Azt gondolják, hogy hát hiszen csak az előkelőknek és a köztiszteltben állóknak van okuk a kevélységre és nekik nincs semmi alapjuk gögöseknek lenni. Valóban nincsen okod szegény ember, éppen oly kevéssé, mint a gazdagnak nincs oka a büszkeségre, E földi jólét nem jelent semmit, mert te durva és szakadt kabát alatt is hordhatsz gögös szívet. Mondd csak, miért ítélgetsz másokat oly szívesen, ha nem vagy gögös? Vagy nem veszed észre, hogy amikor mások hibáit oly élesen bírálod, akkor beismered, hogy te magadat, sokkal jobbnak tartod? Vagy nem hizeleg neked, ha mások dicsérnek? Vagy nem fáj neked, ha valaki tehetségével, vagy munkájával kiemelkedik melletted, úgyhogy te csak az árnyékban maradsz? Látod ezt a rossz érzést irigységnek nevezik és ez az irigység a szív kevélységéből származik. És ha valaki látható énjére és körülményeire nem lehet büszke, akkor a gög meghuzódik a szív bensejében és annál inkább gyönyörködik benső tulajdonságaiban és kiválóságaiban. Én becsületes vagyok, nemes gondolkodásu, használható vagyok, ügyes földműves, iparos, kereskedő, hivatalnok stb. vagyok: hol én eddig voltam, mindenütt becsültek: senki sem mondhat rám semmi rosszat. Látod, ezek mind kevély önhit gondolatok. Az ember mindig akar valamit amivel dicsekedhessék. És ha valaki gonosztevő is, még akkor is mérhetetlen gögjében és vakságában még azzal is dicsekedik, hogy milyen különöset tud felmutatni a gonoszlettek terén.

Ilyen gögösek vagyunk mi természetüktől fogva, mindnyájan, de mindnyájan, ha Údvözítőnknek nem adjuk át magunkat, hogy Ő tegyen alázatos gyermekeivé és tanítványává. (H. L.)

Demonax valakinek, ki drága gyapju öltönyében hivalkodva illegette magát, azt sugta a lülébe: — Te, gondoldj arra, hogy ezt a ruhát azelőtt egy bárgyu birka viselte. —

Pápua hasonlatok.

A bennszülött pápua prédikátorok nagy mesterek a példázatok és hasonlatok alkalmazásában. Welsch misszionárius feljegyzései alapján közlünk kettőt.

Az egyik: Sok keresztény hasonlít az ababa madárhoz. Nem tudjuk hol fészket és költ ez a madár és nem ismerjük lakóhelyét. De ha valahol felszáll a füst, akkor hirtelen előroppen és ott terem. Tudja, hogy ahol tűz van, ott rendszeren megsült férgek, egerek és más apró állatok is találhatóak, melyek kedvenc csemegéi. Erre jönnek. Sokan így vannak a kereszténységükkel. Lakásuk, életkörülményük ismeretlen, de mindig ott vannak, ahol ünnepléy van, ahol hallani, látni, esetleg kapni lehet valamit. De nem ez a valódi hívő élet és mi ne akarjunk ilyen ababa madarak lenni.

Egy másik igehirdető a ma lelkes és holnap csüggedt, letört keresztényi életet a paradicsom madárhoz hasonlította. Tavasszal a paradicsom madár, midőn tollai nőnek, úgy begyeskedik, mintha az övé volna az egész világ. Büszkén mutogatja napfényben csillogó tollait, szinte irigységet kelte a többi madarak között. De ha a szél megtépázza, az eső bemocskolja és ékességének nyoma sincs, akkor szomoruan gunnyaszt egy bokorban. Varju természete kiütközik és csak rekedten rikácsol és krárog.

A lélek gyümölcse a szeretet.

Csunya, sértő levelet talált egy reggel a küszöbén egy lelkész. Csendesen elolvasta és egy szót sem szólt róla, de magányos imájában az Ur ele vitte az ügyet. Vasárnap azután a prédikáció végén a következő kijelentést tette:

— Egy kedves barátom egy levelet küldött nekem, melyben hibáimat tárta fel. Elolvastam és komoly önvizsgálat után, sok igazságot találtam benne. Szívemben van mindannak gyökere, amit a levél említ és Istennek csodája és kegyelme, hogy nem váltak tettekké. Ismeretlen kedves barátom egészen jól ismer engem és ebből arra következtek, hogy közösségünkben való. Szeretettel fölkérem, hogy fájadjon hozzám, hogy őszinte szeretetemet vele szemben bebizonyíthassam.

E fenti szavakhoz illenek Bengel Albert szavai: Senkit sem szabad megvetni, hanem mindenkit arról az oldaláról kell nézni, ahonnan még használható. Senki sem oly durva, gonosz, hogy ne volna egy gyöngébb oldala, ahonnan megközelíthető.

Egy ősmethodista vasgyuró.

Fejezetek a vadnyugat egyik uttörő prédikátorának életéből.

Plath H.

I.

A methodista egyház prédikátorai között mindig voltak érdekes és eredeti emberek. Életük, munkájuk és hatásuk tanulmányozása nagyon tanulságos és érdekfeszítő. Az északamerikai régi methodisták ezen eredeti prédikátorai között is különösképpen kiemelkedik egy férfiú. Ez Cartwright Péter, az evangéliumnak uttörője és a vadnyugat reformátora. Ha az Urnak ezen bizonyágtevőjét helyesen akarjuk megérteni és munkáját értékelni, akkor korának szemén át kell szemlélnünk. Termetre erős, szontos volt, és nem éppen keztyüs kézzel bánt az emberekkel. Cartwright némely cselekedete visszatetsző volna a mai elpuhult nemzedék előtt. Az a zord és mozgalmas idő azonban ilyen embereket követelt. Adná az Ur, hogy Cartwright erőteljes egyénisége, élete mindannyiunkat arra buzdítana, hogy életünket, erőnket egészen az Ur szolgálatába állítsuk.

Cartwright Péter 1785. szeptember 1-én született az északamerikai Virginában. Szülei szegény viszonyok között éltek. Atyja két évig a hadseregben szolgált és résztvett az amerikai szabadságharcban. Mindjárt a fölszabadulás után azonban Virginiából Kenturhyba költözött. Abban az időben ez az utazás fáradalmas és veszedelmes volt. Utak nem voltak és az utas állandó életveszélyben forgott a „sápadt arcúak” halálos ellensége, — az indiánok miatt. Azért az ilyen utazásnál vagy kétszázán összeálltak egy csoportba és még vagy száz tagból álló fegyveres kísérő csapatot is vittek magukkal. Minél beljebb hatoltak az ország belsejébe, annál inkább találkoztak az indiánok véres nyomaival és végül nem mult el nap, hogy megskalpolt és legyilkolt fehér embereket ne találta volna az utszélen. Egyetlen éjszaka hét családot mészároltak le a rézbőrűek. Ezek gondatlanságból elmaradtak az utitársaságtól. Cartwright maga írja: — Hosszu, fáradságos ut után szüleim Lincoln Contyba értek, hol apám egy birtokot bérelt és anyám, — ki a püspöki methodista egyházhoz tartozott, megismerkedett két prédikátorral. I. Pageval és Northent Benjammal, oly férfiakkal, kik a civilizáció, a kereszténység és a methodizmus legbuzgóbb uttörői voltak. 1793-ban őszutolján Cartwright szülei a déli Kentuckba költöztek. Itt egy alkalommal betért hozzájuk Lurton I. utazópredikátor és engedélyt kért arra, hogy istentiszteletet tarthasson házukban. Cartwright atyja, bár nem volt megtért hívő

ember, beleegyezett. A ki'encéves kis Péter is hívogatta a szomszédokat, kik olyan szép számmal jöttek össze, hogy nem fértek el a házban. Lurton prédikációja után számos lélek ébredt bűntudatra és kegyelemért kiáltott Istenhez. Majd egy kis közösség keletkezett, melyet 1799-ben egy ébredési mozgalom hatolt át. Számosan csatlakoztak a közösséghez, úgyhogy nemsokára egy csinos kis kápolnát építhettek. Az a vidék, amelyen Cartwright szülei éltek, igen rosszhírű volt és „csibészkiötő” néven ismerték, mert Amerika legkülönbözőbb tájáról jöttek ide új életet kezdeni, olyan egyének, kiknek valamilyen összeütközésük volt a törvénnyel. Negyven mérföld körzetben nem volt iskola, de malmot sem lehetett találni, úgyhogy a gabonát mozsárban törték össze. Szitának egy abroncsra kifeszített szarvasbőrt használtak. Üzletet az egész környéken nem lehetett találni és a telepesek cserekereskedést űztek. De adjuk át ismét a szót Cartwright Péternek:

— Vad, istentelen fiu voltam és minden örömeimet a lovaglásban, kártyában és táncban találtam. Apám nem nagyon tartott féken, ellenben anyám sokat figyelmeztetett, sirt mialtam, imádkozott értem és gyakran könnyekre fakasztott. Ámbár a prédikációk alatt sokszor könnyeztem és elhatároztam, hogy megjavulok és istenfélő életet élek, fogadásaimat azonban hamar elfeledtem, újból fölkerestem barátaim társaságát és tovább lovagoltam, kártyáztam és táncoltam.

De 1801-ben Péter számára is ütött a megjérés kegyelmi órája. Ez alkalommal egy lakodalomban volt, ahol ugyancsak alaposan kitáncolta magát. De hazafelé menet Isten lelke munkálkodni kezdett szívében. De ismét szóljon meg és mondja el Cartwright Péter maga, amit azon az estén átélt, amikor haza ért: — Bűnösnek, elkárhozottnak éreztem magam. A vér hirtelen a fejembe tódult, szívem kalapált és olyan félelmetes gondolat szorongatott, mintha a halál jönne és én nem vagyok arra elkészülve. Térdre rogytam és Istenhez rimáncodtam irgalomért és kegyelemért. Anyám kiugrott az ágyból, mellém térdelt, imádkozott értem és Jézus szeretetét és kegyelmét tárta elém. Megigérttem az Urnak, ha megment, akkor átadom magamat neki és teljesen neki szolgállok.

Most nehéz idők következtek Cartwright Péterre. Három hónapja tért meg és nem tudott teljes békéhez jutni. Sokat virrasztott, bőjtölt, imádkozott és rendszeren olvasta az új-testamentumot. És mindennek dacára oly szerencsétlenné érezte magát, hogy az a hír terjedt el róla, hogy Péter meghibbant. Csak hosszú küzdelem után nyert üdvbizonyosságot és érezte annak határozott tudatát, hogy Isten az ő bűneit is megbocsájtotta Jézus érdemeiért.

Ez egy urvacsorai összejövetelel történt. Ő maga beszéli:

— Egy szombat este az említett istentiszteleten többen letérdeltünk a szószék előtt és kegyelemért esedeztünk Istenhez. Lelki küzdelmeim között az az érzésem volt, mintha egy hang azt mondta volna: — Bűneid meg vannak bocsátva! — Isteni fény vett körül és lelkemet kimondhatatlan öröm töltötte el. Főlláttam, kinyitottam szemeimet és valóban úgy tűnt fel, mintha a mennyben lennék. A fák, a levelek mind Istent dicsőítették. Édesanyám följjongott, keresztény barátaim körülvettek és velem együtt dicsérték Isten nagyságát. Bár néhány dolgot illetően hitetlen voltam, mégis szilárdan megvoltam győződve arról, hogy az Ur bűneimet megbocsájtotta.

(Folyt. köv.)

Soha nem bánod meg...

*Ha becsületes vagy.
Ha Isten Igéjét tanulmányozod.
Ha a szegényekkel szemben jóságos vagy.
Ha nem ítélisz elhamarkodva.
Ha előbb gondolkozol és azután beszélsz.
Ha az Urral szemben hűséges vagy.
Ha mindenkire udvarias vagy.
Ha elhagyod rossz szokásaidat.
Ha szakítasz az olyan baráttal, aki rossz utra vezetne.
Ha megszenteled a vasárnapot.
Ha meghatározott időt szentelsz a Biblia tanulmányozására és imádkozására.
Ha szorgalmasan látogatod a közösséget.
Ha szívesen adakozol Isten országa számára.
Ha mások tetteit jóindulattal kezeled.
Ha elhatározod, hogy máttól kezdve komolyan követed az Ur Jézust.*

Visszaadott tanítás.

Egyszer egy fősvény, álszent nő egy szegény kisfiúnak egy darab penészes kenyeret adott, azután a „Miatyánk”-ot kezdte vele imádkozni.

Egyszerre csak megszólalt a kisfiu:
— Ha Isten a mi Atyánk és mi testvérek vagyunk, akkor miért ad a néni nekem penészes kenyeret?

Ha egy nemesrangu ember megsérli a királyt, elveszti rangját és vele utódai is.

Eppen így vagyunk mi is, az eredendő bűnnel, elvesztettük jogainkat.

*

Aki jól megreggelizett, megérzi egész nap; aki jól aratott, megérzi egész esztendőben; aki jól házasodott, megérzi — egész életében.

Leselkednek vala ő utánna.

Luk. 14. 1.

A farizeusok leselkedtek Jézus után. Ez annyit jelent, hogy ólálkodtak utánna, hogy nem foghatják-e meg szavaiban, cselekedeteiben, hogy okuk legyen elfogni Őt. De miért leselkedtek ennyire utánna? Mert gyűlölték Őt. De miért volt nekik annyira ellenszenves az, aki maga a szeretet? Hogyha valaki megkérdezte volna a farizeusokat és képmutatókat és ők őszintén akartak volna felelni, akkor csak azt válaszolhatták volna: Ellenszenves nekünk, mert hitéletét nem farizeusi vallás igazságokra alapította, sőt szembe mert szállni és a mi legkiválóbb tanítóinkkal szemtől-szembe ellenkezik. Jámborságunkat nem tartja komoly lelki értéknek Isten előtt. Tekintélyünket a nép előtt lerontja: nos és mit tesz Ő maga? Messiásnak, Isten Fiának mondja magát: ha Ő valóban Isten Fia, akkor a mi hatalmunknak vége, mert hiszen akkor minden az Ővé. Nem. Ilyen Messiás nekünk nem kell. Ő egy gonosz veszedelmes rajongó.

Ime mily hazugságot szült a farizeusok gőgje. Igen, a farizeusok gőgéből származott az a nagy hazugság, hogy a názáreti Jézus egy megvetendő gonosz ember, egy olyan ember, kivel szemben teljesen jogos minden gyűlölet. Az emberi szívnek ebből a gőgéből származik ma is minden gyűlölet és hazugság Jézus ellen. Jézus Krisztus az Igazság. Szavai a tiszta igazságot hirdetik és az emberi szív gonoszságait és bűneit szőpítgetés nélkül felfedi. Ez nem tetszik az embernek. Ily gonosznak nem akar látszani. Az igazságnak eme tükre elviselhetetlen számára és mert nem akarja magát megalázni, ezért szívében tiltos ellenkezést táplál Jézus ellen. Az evangelium azt mondja, hogy Jézus az Igazság és nincs más érdem, csak az Ő szolgálata, nincsenek saját erényeink nincsen saját megszentelődésünk. Ami nem az Ur Jézustól van, az mind értéktelen Isten szeme előtt. Őh ez bizonyára kemény és lehetetlen tanítás az önszeretletben élő ember számára. Az evangelium azt mondja, hogy egyedül a mi Megváltónk a mi erőnk és nála nélkül képtelenek vagyunk a legcsekélyebb jót is cselekedni. Hogyan? — gondolja a gőgös ember. — Hát az én tisztességes iparkodásaim, jó szándékaim és akaratom az semmi? Félre, ezzel a visszatartó és önigazságot becsmérelő tanítással. Az evangelium azt mondja: hogy az Údvözítő, Istennek Fia, királyok Királya. uraknak Ura: nekünk ez nem kell, mondja szívében az elbizakodott ember, lelkünkben ne uralkodjék, mi magunk akarunk ott vezetni, cselekedni és irányítani.

Igy áll ellent a kevély bűnben élő ember Jézusnak. Külső vallásoskodásba, farizeusi okoskodásban, önelégültségben él, sokszor még az sem téríti észre, hogy lelkében egyszer oly

magasan érzi magát, máskor a porba lesujlva. És így küszködő, vergődő, tépelődő és az élet viharaiban kétségbeeső ember és mind ezért, mert nem akar megalázkodni. Te Jézus kezébe tetted már életed kormánykerekeit? (H. L.)

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Páris. A párisi világkiállításon felállított biblia-házat, rengeteg ember kereste fel. Reggel tíz órától, csaknem éjjelig látogatták katonák, civilek, fiatalok és öregek, türelmesen várva, míg sorra kerülnek. A megnyitás óta, a pavilonban, több mint 28 ezer bibliát, ujestamentumot, vagy evangéliumi részt adtak el. Természetesen az angol, német és francia nyelvű Szentírások a legkeresettebbek, de szerepelnek a jegyzéken olyan nyelvű bibliák, melyekről a közönséges halandó nem is tud. Például eladtak paszthu (afganisztáni) és bambara (néger) nyelvű bibliát is. Egyetlen vevőt sem kellett elutasítani, azzal hogy az általa kért nyelvű biblia nincsen raktáron. Egyébként a pavillon igazgatója elmondta, hogy az 1931-i párisi gyarmatügyi kiállításon rövid idő alatt 68 különböző nyelvű bibliát adtak el, 25 ezer példányban. Minden évden körülbelül 25 millió biblia és ujestementum kerül a nagyközönség kezébe, több mint ezer nyelven és tájszóláson. Vajjon melyik könyv mutathat fel ilyen eredményt?

Kína. Távol keleten, egyre növekszik azoknak a missziói állomásoknak a száma, melyek a háborútól szenvednek. A hadszíntér területén fekvő különböző munkaterületeket ki kellett üríteni. Természetesen ezzel kapcsolatban súlyos anyagi károk is vannak. Eddig emberéletben nem esett kár, bár egy peipingi jelentés szerint tizenkét svéd misszionárius eltűnt. Ezek a pünkösdisták mozgalom szolgálatában állottak, melynek Kínában északon 40 és délen 30 misszionárius van.

Egyiptom. Az eddig ismert gazdag egyiptomi irodalomból hiányoztak az adatok a bibliai hét-szükesztendőre vonatkozólag. Hassan Selym egiptologus úgy véli, hogy a shynks lábánál a gizehi piramisok közelében találta meg a hét szükesztendő bizonyítékát. Ugyanis egy emléket talált, amelyen arról van szó, hogy az egyik fáraó alatt, — kinek neve ismeretlen, — a Nilus rendszeres áradása hét esztendőn át szünetelt és ez által nagy éhínség következett Egyiptomra. Hassan Selym azt gondolja, hogy ez a természeti csapás körülbelül Kr. e. 1700-ban lehetett. Ennek az időnek irodalmi emlékeit a 18 és 19-ik dinasztia fáraói teljesen meg-

semmisítették. Innen magyarázható, hogy az erre vonatkozó leletek hiányoztak.

Kamerun. A baseli missió félévszázaddal ezelőtt létesítette kameruni állomását. Már az első tíz évben hét új állomást alapított. A gyülekezetek száma ebben az időben 113-ta emelkedett. A háború alatt, 400 községben 15 ezer keresztényt számláltak. 25 év után a misszió 384 iskolájában 23 ezer ifjút nevelt. A munka jelenleg is állandóan növekedik. A baseli misszió most is Kamerun a legreményteljesebb munkaterülete.

Oroszország. Egy statisztikai kimutatás szerint múlt év aug. 1-től 11-ig Oroszországban 48 lelkészt tartoztattak le. Ezek között 3 püspök és egy érsek van. Az utóbbit állítólag élelmiszerekkel üzött spekulációk miatt tartoztatták le.

Spanyolország. A bolsevizmus romboló munkáját a spanyol nemzeti kormány egyik jelentése, fényesen megvilágítja. Eszerint 17000 temlom — amely egy gazdag, ezeréves kultúrát hirdetett — porrá égett. A több milliós értékű szentföldi biblia, Toledóból eltűnt, épen így nyoma veszett Murillo és Velasquez sok festményeinek. Egész könyvtárakat, felbecsülhetetlen és pótolhatatlan értékben — megsemmisítettek.

Svájc. A naptár reform. A népszövetség egy bizottsága már évek óta foglalkozik naptár újítással. Állítólag 1939. jan. 1-én lépnének életbe e változások. A megegyezés nem csekély fáradságba kerülhetett. E reform szerint a 12 hónap akként változik, hogy az év két egyenlő félre, és négy egyenlő negyedre oszlik. Minden negyedév vasárnapkal kezdődne és szombattal végződne. Minden negyedév első hónapja 31 napos lesz és a másik kettő 30 napos. A 365. lesz az év utolsó napja, melyet dec. 30 és jan. 1 közé teszik és szombatnak tekintik. A felesleges 366 napot (szökőévben) szökőnapnak hívják és június 30 és július 1-e közé teszik és mint külön szombatot tekintik. Sajnos arról nem beszél a „Naptár-reform újítás.” — melyből e cikket vesszük. — hogy az ünnepnapok az eddigi módon maradnak-e és mi lesz a születésnapokkal. Azután az is kérdés, hogy egyáltalán mindenütt elfogadják-e ezt a reformot, vagy csak kísérlet marad, mint annyi emberi erőlködés marad — hiábavaló.

A szent felelősség.

A megmaradt ezüsttel és arannyal pedig, amit jónak láttok cselekedni te és atyáid. Istenetek akarata szerint azt cselekedjétek. És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házában szolgálatára, számold be Isten előtt Jeruzsálemben. (Ezsd. 7/18-19.)

A fogságból visszatérő zsidó népnek, illetve Ezsdrásnak, Artaxerxes perzsa király, sok mindent — értékeket és állatokat — adott, hogy szolgálhassanak és áldozhassanak az Urnak azokból. Ezekhez a dolgokhoz egy levelet

is mellékelte a király, és abban olvashatjuk a fenti igéket. A megmaradt értékkel amit jónak láttok cselekedni Isten akarata szerint, azt cselekedjétek. Nagyon komoly és felelőségteljes megbízás, ha valaki úgy tehet, amint neki jónak tetszik. A Birák könyvében azt olvassuk: — Ebben az időben nem volt király Izraelben, hanem kiki azt cselekedte, amit jónak látott. — És látjuk, hogy milyen sok nyomoruságot és bajt szerzett ez a nagy önállóság. Milyen szent hivatás, egy adománnyal, pénzzel sáfárkodni Isten tetszése szerint, hogy ne a magam akarata, hiúsága szerint gazdálkodjak. Ha mi az Urtól adott szabadsággal élve, úgy gazdálkodunk időnkkel, pénzünkkel, tudásunkkal, amint nekünk jónak látszik, tudjuk és érezzük-e, hogy mindig Isten akarata szerint van-e? Sok dolog azért nem sikerül a gyülekezetben, a misszióban, mert az általunk jónak látott kiadás, nem Isten akarata szerint való. Tudunk-e a ránk bízott testi, lelki, vagy anyagi javakkal Isten akarata szerint sáfárkodni? Kérjünk, sok bölcsességet, kegyelmet és éles lelkiismeretet e téren, mert „van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt és vége halálra menő út. (Péld. 14, 12)

Azután azt írja levelében Artaxerxes: — Számold be Isten előtt. — Nem előttem, nem nekem, hanem Istennek. Embereknek el lehet számolni az időnkkel, pénzünkkel, lelkijavainkkal. A papiros türelmes. Mennyi hamis könyvelés és hamis elszámolás van. Irhatunk jelentést is az embereknek. Tarthatunk beszámolót, mondhatunk mentséget. Embereket megnyugtathatunk, hogy nem tudjuk a közösséget ápolni, nincsen módunkban adakozni, hogy olyan akadály jött közbe, hogy nem tehetünk bizonyosságot, nem látogathattunk meg egy beteget, mert körülményeink nem engedték. Igen, a gyülekezetnek és a vezetőnek el lehet számolni, de Istennek beszámolni az valami egészen más dolog. Midőn az emberek előtt mentegeltük magunkat és beszámolni akarunk nekik, hányszor mondjuk: — Az Ur látja, hogy nem tehettem másképp, vagy nem adhattam — Igen az Ur látta és szomorkodott. Mert hányszor csak egy kicsit le kellene mondanunk valamiről, hogy adhasunk, mehessünk, csak bensőbb imaéletet kellene élnünk, hogy a bizonyágtévével lelke jobban munkálkodhassék bennünk. Oh kedves lélek tudsz-e Isten előtt beszámolni? Midőn a tanítványok visszatértek Jézushoz, beszámoltak mindenről. Te beszámolsz-e mindenről? És halod-e, hogy ament mond mindenre? a „Prédikátor könyvé”-ben így figyelmeztet Isten igéje: — Járj a te szivednek utáiban és szemeidnek látásaiban, de meg tudd, mindezekért az Isten téged ítéletre von. (12, 1.) Adja az Ur, hogy ennek és az Ur szent jelenlétének tudatában járjunk, sáfárkodjunk és kérjünk bölcsességet, hogy amit mi jónak látunk és gondolunk, az valóban jó legyen az Ur előtt is. (l. j.)

A kiadóhivatal üzenete.

Mindenekelőtt hálással köszönjük kedves olvasóinknak és előfizetőinknek azt a szeretetteljes támogatást és pártfogást, amelyben a Békeharangot eddig is részesítették, megértvén azt, hogy egyedüli célunk lelkek nevelése és az Ur dicsőségének szolgálata és legfőbb vágyunk, hogy alkalmas és hathatós eszközök lehessünk Isten országának növelésében.

Midőn pártfogóink eddigi szeretetéről hálással megemlékezünk, kérjük, hogy ez évben tovább is támogassanak. Mult év novemberi számunkban rámutattunk azokra a pontokra, melyek lapunk fenntartásához, illetve bővítéséhez szükségesek. Most röviden csak megismételjük, hogy 1. az ima, 2. a terjesztés, 3. a pontos előfizetés, 4. a közreműködés.

Szeretettel kérjük, ne hanyagoljuk el egyiket sem. A Békeharang nem rideg üzleti vállalkozás, nem dolgozik világi eszközökkel, reklámokkal, hanem *imádkozó, áldozatkész*, pontosan fizető olvasótáborának kell hűségesen mögötte állni és ezt az olvasótábort kérjük, hogy továbbra is álljon a Békeharang mögött és munkálkodjék érte, hogy mint az Ur eszköze ne csak létezzünk, hanem növekedhessünk is az Ő dicsőségére.

A kiadóhivatal.

HAZAI HIREK

Eljegyzés. Márkus József a nyiregyházi gyülekezet prédikátora eljegyezte Hauer Vilmál Tünnitzből.

Márkus István banklisztviselő, — fenti prédikátor testvérünk öccse, — eljegyezte Csabina Jolánkát.

Az Ur szentelje meg testvéreink szándékát. **Imaterem a szegedi tanyán.** Szegedi gyülekezetünk tanyai mellékállomása, alkalmas helyiség hiányában, már hosszabb ideje nélkülözötte az összejöveleket. Most végre az Ur kegyelméből és a testvériség áldozatkésztsége folytán — dacára a többoldalról jövő jóindulatu (?) közbelépésnek — sikerült egy imatermet építeni. Az építkezés egyébként már annyira előrehaladt, hogy csupán az asztalos munka és a vakolás van hátra, amelyet a tavasszal befejezve, a helyiséget átadhatják áldásos rendeltetésének.

Stewart A. Jakab skót evangelizátor ki kiváló futballjátékosból lett az Ur áldott eszköze és az evangélium hirdetője, áldásos budapesti munkája után e hóban több vidéki várost

— Debrecen, Miskolc, Nyiregyháza, Sopron — látogatót meg. Imádozzunk, hogy az Ur kíséretében, hullassa az áldás esőjét a magvetésre.

A borjádi gyülekezet vezetését is dr. Szalós Artur pécsi prédikátor testvérünk vette át. Kísérje az Ur gazdag áldása munkáját.

B. F. Bp. Tárca helyszüke miatt nem közlünk. De ha ön lapunkat olvassa, akkor belátja, hogy még ha közölnénk is, az önét nem hozhatnánk tulmodern (!) kifejezései és beállításai miatt.

Szeged. A levelet köszönöm. Hálás vagyok a néhány sornyi tudósításért. A tanya világi lelkiéletéről nagyon szívesen közölnék épületes cikkeket és a „Viharsarok” és „Némaforradalom” megállapításai után bizonyosan hasznos is lenne egy tárgyilagos bepillantás alföldi népünk lelkiéletébe.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZAJELETET

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órakor.

DOMBÓVÁR: Bezerédy u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7, Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 6 órakor, csütörtökön este 6 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4 és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHÁZA: Dessewffy-tér 10.

Vasárnap d. e. és este.

PÉCS, Ujvilág-u. 12.

Csütörtök este 7 órakor. Vasárnap d. e. 10 és d. u. 4 órakor.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstockl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomatott: »Kultura» könyvnyomdában, Kaposvár, Gróf Tisza István-utca 1/a Nyomdaiért felel: HENCZER ISTVAN.